

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5Csp/195/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618205688
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618205688.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: J. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: W. XX, XXX XX W., štátny občan SR, zast.: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, so sídlom: Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, o zaplatenie 161,43 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému trovy konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd vzájomnú žalobu žalovaného voči Všeobecnej úverovej banke, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 o vydanie bezdôvodného obohatenia v y l u č u j e na samostatné konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.12.2018 domáhal vydania platobného rozkazu v znení: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 161,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 05.03.2016 do zaplatenia. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB a.s.. Táto spoločnosť je uvedená vo výpise z OR OS Bratislava 1, Oddiel: Sa, Vložka č. 341/B. V zmysle projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB, a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 25.07.2014 Zmluvu o pôžičke, evidenčné číslo XXXXXXXX (v zmluve číslo: XXXXXXXX), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1100,00 Eur. Podľa Zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 33,62 Eur s poistením a to až do splatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 1613,76 Eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej sumy sumu 1303,78 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so Zmluvou a podmienkami k Zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia dňa 30.12.2015 listom „Predžalobná upomienka“ vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.02.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom dňa 28.02.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného

dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil, právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 13.2 Zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 161,43 Eur. Žalobca si zároveň týmto uplatňuje zákonné úroky z omeškania a to od 6. dňa nasledujúceho po oznámení vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo doručené obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 52,11 Eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1303,78 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 70,22 Eur. Zostatok pohľadávky je evidovaný v prehľade splátok a úhrad (stĺpec zostatok), zahŕňa zmluvnú pokutu vo výške 52,11 Eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2.Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX jednoznačne vyplýva, že medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bola poskytnutá suma v celkovej výške 1.100,00 Eur. Druh úveru bezúčelový spotrebiteľský úver, celkové náklady spotrebiteľa sú stanovené na 468,16 Eur, celková čiastka, ktorú žalovaná má zaplatiť podľa Zmluvy je 1.568,16 Eur, sadzba poistenia: 2,9 %, splátka s poistením: 33,62 Eur, priemerná hodnota RPMN: 49,67 %, splátka má byť mesačne v sume: 32,67 Eur bez poistenia, počet splátok: 48, prvá splátka: 20.08.2014, ďalšie splátky splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru: 7/2018, mesačná výška poistenia: 0,95Eur, RPMN: 20,29%, fixná ročná úroková sadzba: 20,3%. Právny predchodca žalobcu doručil dňa 15.01.2016 žalovanej predžalobnú upomienku, v ktorej ju upozornil, že ak do 05.02.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Nedoplatok na splátkach bol v tom čase v celkovej výške 110,94 Eur. Súčasťou spisu je aj doručka - jej kópia na čl. 29, ktorá preukazuje, že právny predchodca žalobcu predžalobnú upomienku doručil žalovanej dňa 15.01.2016.

3.Súčasťou spisu je oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016, v ktorom Consumer Finance Holding, sa.s. konštatuje, že v predžalobnej upomienke vyzval na doplatenie splatných splátok, zároveň v zákonnej lehote upozornil na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok, nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, týmto oznamuje právny predchodca žalobcu, že dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX (na zmluve č. XXXXXXXX) sa stal splatným v celom rozsahu. D. čiastka ku dňu okamžitej splatnosti činila in summa XXX,XX P., pričom istina úveru predstavovala sumu 824,31 Eur.

4.Proti návrhu na vydanie platobného rozkazu žalovaný podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor doručený tunajšiemu súdu dňa 08.02.2019. Odpor odôvodnil nasledovne: Žalobca tvrdí uzatvorenie Zmluvy o pôžičke so žalovaným dňa XX.XX.XXXX ev.č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému sumu 1100,00 Eur (schválená výška pôžičky). Žalovaný sa v zmluve zaviazal splatiť sumu 1613,76 Eur, pričom do dňa podania žalobného návrhu žalobcom žalovaný splatil celkovú sumu 1303,78 Eur. Žalobca žalovanému doručil predžalobnú upomienku zo dňa 30.12.2015 v zmysle obsahu, v ktorej žalovaného upozorňuje, že pokiaľ do dňa 05.02.2016 žalovaný nepristúpi k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2015 bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Žalobca úver zosplatiť listom zo dňa 28.02.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Nárok žalobcu žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu poprel v plnom rozsahu, na podporu nižšie v bodoch uvádza dôvody a východiská, pre ktoré je potrebné návrh žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. V právnom vzťahu, ktorý je predmetom konania ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ a žalobca je osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský podľa ustanovenia § 50 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom a platnom v čase uzatvorenia zmluvy a ostatných príslušných právnych predpisov. Uvedená zmluva nie je podľa názoru právneho zástupcu žalovaného v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, príslušnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Predovšetkým podľa zákona má v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti, pričom ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie a to najmä bezúčelnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Pre podporu argumentácie možno poukázať tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, v konaní pod sp. zn. 24Co 666/2015, z obsahu ktorého vyplýva, že: V tejto súvislosti odvolací súd podporne poukazuje na argumentáciu obsiahnutú v nálezoch Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/11, ktorý poukázal na

to, že samotným východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom a to aj so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zákonodarca sa preto pokúsil vyrovnať túto faktickú nerovnosť cestou práva a to formou obmedzení autonómie vôle (por. Nález Ústavného soudu zo dne 15.06.2009, sp.zn. I.ÚS 342/09 (N 144/53 SbNU 765)). V spotrebiteľskom práve je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. A preto okrem obmedzení vyplývajúci z princípu rovnosti prostriedkov možno od dodávateľa tiež očakávať, že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude spávať vo všeobecnej rovine poctivo.

5.V súvislosti s dohodnutým poistným žalovaný konštatuje, že aj z podaného návrhu žalobcom vyplýva, že jedinou listinou, ktorú mala žalovaný obdržať bola Zmluva o spotrebiteľskom úvere, zmluvnými stranami podpísaná dňa 25.07.2014, ktorý je dňom uzatvorenia zmluvy i dňom čerpania pôžičky. Vo vzťahu k uvedenému je potrebné uviesť, že ide o vopred pripravenú zmluvu žalobcom vyplneným tlačivom, čo je zrejmé, nakoľko boli vyplnené elektronickými prostriedkami a nie rukou a žalovaný takto predformulované znenie zmluvy mohol buď prijať alebo odmietnuť ako celok, čo napokon vyplýva aj z toho, že žalovaný nijako na zmluve neparticipoval, táto mu bola predložená len na podpis. Žalovaný má za to, že je potrebné v tejto súvislosti preveriť, či žalobca konal v súlade s kogentnými ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa, najmä či konal s odbornou starostlivosťou, ktorou sa v zmysle § 2 zákona č. 250/2007 zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Medzi povinnosti predávajúceho patrí nekonať v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie nie len o náležitostiach spotrebiteľského úveru poskytnúť ale tiež o tovare alebo službe, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje a o cene tovaru alebo poskytnutej službe. Žalobca poukazuje na znenie zmluvy in concreto čl. 4 - Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky cit.: Zvolením si jedného zo súborov poistenia uvedeného nižšie v tejto zmluve o poskytnutí bezúčelovej pôžičky vyjadrujem súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky poskytnutej spoločnosťou. Poistenie vzniká na základe Rámcovej zmluvy o poistení č. SLP 2014 uzatvorenej medzi spoločnosťou a poisťovňou Cardif Slovakia. V ďalšom texte zmluvy je elektronickým prostriedkom vyznačený súbor poistenia s výškou poistného 2,9% z dojednanej výšky pravidelnej mesačnej splátky podľa zmluvy. K vyššie uvedenému je potrebné uviesť, že nie ani návrhom na uzavretie poistnej zmluvy ani poistnou zmluvou samou. V uvedenom čl. zmluvy sú uvedené oba súbory poistenia, pričom žalovaná si mala vybrať medzi dvoma súbormi poistenia. Žalovaná má za to, že k platnému zatvoreniu poistného nedošlo a poukazuje tiež na to, že obsah čl. 4 poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky je svojou povahou zmluvou v prospech tretieho a nie poistnou zmluvou. Je zrejmé, že poistenie nie je fakultatívny inštitút, čo vyplýva z pred formulovanej zmluvy koncipovanej žalobcom, žalobcom vyplnená. Žalovaná o poistné nežiadala, avšak z výšky splátky znenia zmluvy vyplýva, že plnenie za poistné bolo zahrnuté v celkovej výške splátky. Návrh poistnej zmluvy musí byť vždy v písomnej forme s poukazom na § 791 a nasl. Občianskeho zákonníka. Čítanie všeobecných poistných podmienok a to aj z hľadiska nevyhnutnej určitosti záväzku. Vznik poistnej zmluvy vyžaduje existenciu návrhu na uzatvorenie zmluvy a prijatie návrhu, pričom zákon predpisuje pre návrh jeho prijatie, písomnú formu, ktorá má dve náležitosti: písomnosť úkonu a podpis. „ V zmysle ustanovenia § 791 ods. 2 Občiansky zákonník ukladá sa poisťovateľ poisťiteľovi povinnosť vydať tomu s kým bola uzavretá poistná zmluva poistku. Zákon súčasne charakterizuje poistku ako písomné potvrdenie o uzavretí zmluvy. Uvedená právna úprava sa v prípade ak sa poistná zmluva uzatvára písomne za prítomnosti oboch zmluvných strán a poisteným je ten, kto poistnú zmluvu uzavrel javí ako nadbytočná. Povinnosť vydať potvrdenie o uzavretí poistnej zmluvy bude totiž splnená až vtedy ak tomu kto zmluvu uzavrel je poskytnutá samotná poistná zmluva, Krajský súd Trnava 11 Co/768/2014. Ďalej žalovaná konštatuje, že proces vzniku poistnej zmluvy vyžaduje existenciu návrhu na uzavretie zmluvy. Zmluvný konsens sa musí týkať obsahu poistných podmienok, ktoré sú súčasťou návrhu na uzavretie poistnej zmluvy § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Prijatie poistných podmienok musí byť bezpodmienečné a bez akýchkoľvek výhrad. Vzhľadom na to, že poistné podmienky sú štandardizované obchodné podmienky poisťiteľa, záujemca o poistenie má len možnosť poistné podmienky akceptovať alebo ich odmietnuť. Z toho dôvodu sa poistná zmluva nazýva tiež adhéznu zmluvou. S poukazom na uvedené má žalovaná za to, čo vyplýva i zo znenia zmluvy, že poistné bolo podmienkou uzatvorenia

zmluvy, resp. spotrebiteľ musí prijať poisťné, aby získal spotrebiteľský úver za ponúknutých podmienok. Je potrebné uviesť, že Súdny dvor zaujal postoj aj k paušalizovaným vyhláseniam spotrebiteľov vo formulárových zmluvách, ktoré ešte samé o sebe nepredstavujú pre dodávateľov unesenie dôkazného bremena (rozsudok Súdneho dvora z 18.12.2014 vo veci C4449/13, CA Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkausovej, Charline Bonatovej, rod. Savaryovej, Floriánovi Bonatovi, predmetom konania bola smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48, čl. 5 a 8 povinnosti poskytnúť informácie spotrebiteľovi pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, povinnosť overiť u úveru bonitu dlžníka, dôkazné bremeno, spôsoby dokazovania). Ustanovenia Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že jednak bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej dôkazné bremeno nesplnenia povinnosti upravených v čl. 5 až 8 Smernice 2008/48, zaťažuje spotrebiteľa a jednak bránia skutočnosti, aby sa súd z dôvodu štandardného ustanovenia musel domnievať, že spotrebiteľ uznal úplné a správne vykonanie veriteľom jeho predzmluvných povinností, pričom toto ustanovenie má za následok aj prenesenie dôkazného bremena o vykonaní uvedených povinností, ktoré môže narušiť účinnosť práv priznaných Smernicou 2008/48. Najvyšší súd k uvedenému konaniu (prenášanie dôkazného bremena na spotrebiteľa uviedol), že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je defakto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Najvyšší súd SR sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28. júna 2016. Je teda zrejmé, že v zmysle ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z., tiež ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z., žalobca v predmetnej zmluve spotrebiteľa s potrebnou starostlivosťou, zákonodarcom v zákone o ochrane spotrebiteľa predpokladanou, neinformoval tak pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tiež ani v zmluve o spotrebiteľskom úvere, jednoznačne, určito a jasne neuviedol podstatné náležitosti úveru, majúce za následok obmedzenie vôle spotrebiteľa v schopnosti urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktorú by pri dostatku informácii neurobil. Zákonodarca v Občianskom zákonníku ukladá povinnosť predajcovi, resp. poskytovateľovi služby tak, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“), ustanoviac, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné, pričom zákonodarca za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považuje najmä tie, ktoré zaväzujú spotrebiteľa a s ktorými sa nemal možnosť náležite oboznámiť pred uzavretím zmluvy, s úpravou v zmysle ktorej sa neprijateľnosť zmluvných podmienok hodnotí so zreteľom na povahu služby, na ktorú bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy. (§ 53 ods. 1, 4 písm. a/, d/, ods. 5, 11 OZ). Najvyšší súd SR sp.zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28. júna 2016.

6. Vyššie uvedené má podstatný vplyv na obsah podstatných náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere s dopadom na správnosť údajov, predovšetkým RPMN, celkov čiastku splatnú spotrebiteľom, ktoré údaje sú spôsobilé podstatne ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľa nakoľko v súlade s § 2 písm. g) do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Formulár o štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere - nepripojený, rovnako nebol žalovanému v rámci zmluvnej kontraktácie poskytnutý. Pokiaľ ide o predkladanie predzmluvného formulára, Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že zmluvná podmienka, podľa ktorej spotrebiteľ podpisom zmluvy prehlasuje, že pred uzavretím zmluvy bol písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára, ktorý mu bol doručený a tento prevzal, tak ako to je uvedené v časti zmluvy Spoločné ustanovenia, je neprijateľná z dôvodu, že na spotrebiteľa neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s obsahom formulára. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Sžo/21/2013 zo dňa 27.11.2013, podobne k zhodnej podmienke Krajský súd Prešov Spisová značka: 2S/31/2011 zo dňa 28.11.2012: Pokiaľ zákonodarca žalobcovi ako veriteľovi a sprostredkovateľovi predajcu stanovil povinnosti v zákone na ochranu spotrebiteľa a to v

danom prípade poskytnúť spotrebiteľovi informácie o zmluvných podmienkach spotrebiteľského úveru prostredníctvom formulára pre Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. bolo povinnosťou žalobcu predložiť alebo navrhnúť taký dôkaz, ktorý by spôsobom nevzbudzujúci akékoľvek pochybnosti potvrdil, že žalobca si svoju oznamovaciu a poučovaciu povinnosť splnil. Vychádzajúc zo svetla skutkových zistení však tvrdenie žalobcu o splnení si tejto povinnosti nevyplýva, pravdivosť tvrdenia žalobcu, listinné dôkazy v konaní zadovážené, pravdivosť tvrdenia žalobcu vyvracajú.

7. Čo sa týka absencie jednotlivých podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere právny zástupca žalovaného poukazuje na absenciu RPMN z dôvodu jeho nesprávneho určenia. Žalovaný za účelom zistenia súladnosti RPMN uvedenej v Zmluve zadal známe parametre Zmluvy do RPMN kalkulačky z portálu FINinfo portál finančnej osvety a ochrany finančného 8/13 spotrebiteľa Ministerstva financií. Podľa uvedeného spôsobu výpočtu výška RPMN na Zmluvu, ktorá je predmetom konania je vo výške 22 % (s výškou splátky 32,67 Eur, čo vyplýva z prehľadu splátok). V Zmluve je uvedený údaj o RPMN vo výške 20,29 %, čo je údaj v rozpore s vypočítaným údajom prostredníctvom internetovej kalkulačky. Žalovaný má za to, že Zmluva údaj o RPMN uvádza nesprávny resp. v neprospech spotrebiteľa v dôsledku čoho predmetný údaj Zmluva neobsahuje a preto je potrebné urobiť záver o tom, že úver vyplývajúci zo Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Ďalšou podstatnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V Zmluve nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná Zmluva končí, preto podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch to spôsobuje, že úver vyplývajúci z takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkový. Zo Zmluvy vyplýva, že plnenie bolo dohodnuté v pravidelných 48 mesačných splátkach s výškou splátky 32,67 Eur a súčinom (48 x 32,67 Eur) je možné dospieť k celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, čo malo predstavovať sumu 1568,16 Eur. Schválená výška pôžičky vo výške 1100 Eur a celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 468,16 Eur t.j. v celku 1.568,16 Eur. Z prehľadu úhrad, ktoré žalobca pripojil k návrhu vyplýva, že žalovaný žalobcovi poukazovala splátku v celkovej výške 33,62 Eur a súčinom 48 mesiacov výslednou je suma 1.613,76 Eur. S poukazom na vyššie uvedené je preukázané, že ide o dve rozdielne sumy, na ktoré bol žalovaný zaviazaný k úhrade, z dôrazom na skutočnosť, že poisťné bolo predformulované v zmluve a o uvedené žalovaná záujem nemala, vôľa žalovanej zo Zmluvy nevyplýva. Preto údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom v Zmluve absentuje. Takýto nesúlad o údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je práve tým údajom, ktorého neuvedenie / nesprávne uvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Uzatvorená úverová zmluva tak neobsahuje základnú náležitosť - celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. tento číselný údaj uvedený v úverovej zmluve nie je správny. Totiž "...Nie je splnením zákonnej požiadavky uviesť náležitosť zmluvy, pokiaľ je táto v zmluve uvedená len formálne alebo nepresne, pokiaľ nezodpovedá skutočnosti a v zmluve je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Krajský súd Trenčín 6Co/390/2013, alebo „...Podľa súdnej praxe sa za uvedenie celkovej konečnej sumy nepovažuje uvedenie výšky jednotlivých splátok a počet ako sa toho dovoľáva navrhovateľ ale v záujme správnej informovanosti dlžníka je potrebné uviesť jednoznačne jednu výslednú sumu úveru a príslušenstva, a to jednou sumou aby mu tak bolo vopred jednoznačne zrejmé, na zaplatenie akej sumy sa zaväzuje. Už samotná táto okolnosť v dôsledku znenia ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., postačuje pre záver o tom, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho dlžník má povinnosť vrátiť len sumu úveru zníženú o sumu, ktorú medzi časom zaplatil.“ Krajský súd Trenčín 17Co/1035/2014 zo dňa 13.05.2015, Krajský súd Trenčín zo dňa 13.05.2015, sp.zn. 17Co/1035/2014. "...Z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote teda nie aj v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť. Napríklad aj Okresný súd Revúca, sp.zn.: 6Csp/146/2017 zo dňa 05. 09. 2017.

8. Žalovaný namieta absenciu ďalšej podstatnej náležitosti, ktorou je absencia údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaná v súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. aj rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová (pokiaľ by argumentácia žalobcu smerovala k aplikácii výkladu SD v predmetnom konaní na Zmluvu) poukazuje na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ pokiaľ ide

o otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ), kedy v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku. Aplikáciou nepriameho účinku smernice nemôže dôjsť k výkladu contra legem, proti princípom súkromného práva, akým je aj princíp právnej istoty. Dôležitý je tiež výklad rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm. k) § 9 odsek 2 ZoSÚ a žalobca nenachádza dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku platný a účinný. Klausula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj, (i) z čoho splátka pozostáva, (ii) či splátka obsahuje aj poplatky, (iii) či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN), (iiii) či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie alebo (iiiiii) údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky a pod. Podľa názoru žalovanej (v súlade s rozhodovacou praxou) špecifikácia splátok úveru má svoj význam aj v tom, že spotrebiteľ má možnosť v prípade sankcie bezpoplatkovosti priamo zistiť, ktorej časti splátky sa táto sankcia týka. Spotrebiteľ má tiež možnosť kontroly, či v splátke použitej na účely výpočtu RPMN nie je uvedený poplatok, ktorý sa do RPMN nesmie započítať. RPMN pritom predstavuje dôležitý údaj o celkových nákladoch na úver. Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru (cieľ podľa II. bod 2 smernice 2008/48/ES). Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 9 odsek 2 písm. k) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V danom prípade zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu obsahovala len výšku, počet a termíny anuitnej splátky, a to v sume 36,04 Eur v počte 42 splátok. Žalovaný sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom Krajského súdu v Prešove v konaní pod sp. zn. 22Co/20/2018 zo dňa 27.3.2018, a v ktorom sa odvolací súd odklonil od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a ustálil, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov. Záverom odvolací súd dodal, že uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 22Co/20/2018 zo dňa 27.3.2018 bola podaná prejudiciálna otázka v reakcii na rozsudok C-42/15. Na základe uvedeného má žalovaná za to, že žalobca nesplnil svoju povinnosť uviesť vo formulárovej Zmluve údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. K vyššie uvedenému ešte žalovaná uvádza, že keďže sporná zmluva sa posudzuje podľa zákona č. 129/2010 účinného a platného v čase uzatvorenia zmluvy, ktorý v ustanovení § 11 uvádza, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2. Je totiž úplne postačujúce, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ods. 1 § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ust. §-u 9 ods. 2, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Napríklad Rozhodnutie Krajský súd Banská Bystrica sp.zn.: 12Co/170/2015 zo dňa 28. 04. 2016.

9. Žalovaný týmto vznáša námietku premlčania nároku žalobcu, s nasledujúcich dôvodov: V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky, odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V danom prípade ide o plnenie z neplatného právneho úkonu (absencia podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Žalobca o svojom podaní poukazuje (a preukazuje i listinnými dôkazmi), že mal vedomosť o platobnej disciplíne žalovaného a to najneskôr ku dňu kedy žalovaného vyzval k úhrade dlžnej sumy s poukazom na listinný dôkaz „Predžalobná upomienka“ zo dňa 30.12.2015 (v súdnom spise). Najneskôr žalobca získal

nespochybniteľnú vedomosť o možnosti uplatniť svoje právo na súde dňa 19.02.2016, keď predmetný úver zosplätnil. Počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby začal plynúť žalobcovi najneskôr uvedeným okamihom t.j. dňom 19.02.2016. Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia poskytnutím plnenia uplynula 20.02.2018. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že žalobca naďalej prijímal plnenia na Zmluvu od žalovaného, čo preukazuje i priložený prehľad splátok. Na základe uvedeného je právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčané v subjektívnej premlčacej dobe. Pre úplnosť žalovaný uvádza, že právo žalobcu by bolo premlčané i v trojročnej objektívnej lehote. Právny predchodca žalobcu postupoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 28.02.2016. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Právny predchodca žalobcu postupoval pri zosplatení úveru v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ však ide o premlčanie splatného dlhu žalovanej, premlčacia doba začala plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada a nie od okamihu predčasnej splatnosti v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka. Teda splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov respektíve vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Žalovaný bol v omeškani už s prvou splátkou, avšak v tejto súvislosti poukazuje na listinu predžalobná upomienka zo dňa 30.12.2015, kde žalobca označuje splatnú a nezaplatenú splátku, pre ktorú hodlá svoje právo v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka využiť. Preto splátka, pre ktorú nastala zročnosť celého dlhu a od ktorej je potrebné počítať i plynutie premlčania v objektívnej premlčacej dobe je splátka 10/2015 a teda od tejto doby začala najneskôr plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Na základe uvedeného, keďže splatnosť splátky v každom mesiaci bola žalobcom určená na 20. deň v mesiaci (splatnosť predmetnej splátky nastala dňa 20.10.2015), potom premlčacia doba podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka tak žalobcovi uplynula dňa 21.10.2018. Žalobca si uplatnil svoj nárok na súde až dňa 19.12.2018 (vyplýva z potvrdenia súdu), teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Z týchto dôvodov žiadame, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Čo sa týka úrokov z omeškania, ktoré sú akcesorickým nárokom podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda pokiaľ bola istina uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej doby, rovnako úroky z omeškania boli uplatnené po uplynutí všeobecnej premlčacej doby. Je teda zrejmé, že žalobca uplatnil návrh po uplynutí premlčacej doby tak v objektívnej i subjektívnej lehote. Vzhľadom na vyššie uvedené (odhliadnuc od premlčania nároku žalobcu) by mal žalobca len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia o sumu, o ktorú sa žalovaná obohatila, avšak vzhľadom k absencii podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku uvedených vád, nastala fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver v celkovej sume 1100 Eur. Z dôkazov, ktoré žalobca predložil vyplýva, že žalovaný do dňa podania žalobného návrhu žalobcu uhradil na Zmluvu v celku sumu 1303,78 Eur teda o 203,79 Eur viac ako bol povinný plniť. Žalovaný prikladá ďalšie splátky, ktoré preukazujú, že plnil viac ako žalobca v návrhu uviedol. Na základe uvedeného žalobca uplatňuje v tejto súvislosti vzájomnú žalobu proti žalobcovi o sumu preplatku 243,79 Eur. Na základe uvedeného navrhuje, aby súd žalobu zamietol a v konaní o žalobe žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom žalobca bude povinný zaplatiť žalovanému sumu 243,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od nasledujúceho dňa po doručení vzájomnej žaloby žalobcovi do zaplatenia. V konaní o vzájomnej žalobe žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Žalobca vo svojej duplike uviedol, že uzatvorená Zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkazuje okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ

na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti poukazujeme na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uvádza, že splátky sú splatné v zmysle čl. III Zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 48 mesiacov pripadal na dátum 20.07.2018. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádza, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 48 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na znenie ustanovenia Občianskeho zákonníka in concreto § 122 ods. 2, kde sa uvádza že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Žalovaný spočiatku riadne uhradil predpísané mesačné splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanej riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že v prejednávanej spore nemôže ísť o plnenie titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaným namietaná absencia zákonných náležitostí spotrebiteľského úveru nespôsobuje jeho neplatnosť ako celku, ale súdna prax zaujala stanovisko, že úver je v takom prípade bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému boli riadne poskytnuté finančné prostriedky a tieto aj čiastočne aj uhradil. Vo vzťahu k uzatvoreniu poistenia žalobca uvádza, že z uzatvorenej zmluvy nepochybne vyplýva, že žalovaný mal len možnosť nie povinnosť zvoliť si jeden z ponúkaných balíkov poistenia v zmysle zmluvy, čo je aj vyjadrené slovami, že poistenie nie je povinné. Zo strany žalovaného došlo k zvoleniu základného súboru poistenia, pričom táto skutočnosť nebola zo strany žalovaným žiadnym spôsobom spochybnená. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 802a Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje možnosť poisteného odstúpiť od poistnej zmluvy. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo k takémuto úkonu, poistenie spojené s úverom nebolo žiadnym spôsobom odmietnuté.

11. Ďalej právny zástupca žalobcu konštatuje, že spotrebiteľ má už v predzmluvnej fáze dostať relevantnú informáciu o obsahu splátky a súvisiacich informáciách s poukazom na prílohu II. bod 2 smernice 2008/48/ES. Práve na základe určenia výšky splátky, počtu splátok, spotrebiteľ rýchlo a jednoducho dokáže posúdiť svoju schopnosť spotrebiteľský úver priebežne splácať. Pre spotrebiteľa má zásadný právny nie len obsah splátky, tiež to akým spôsobom bude veriteľ so splátkou spotrebiteľa nakladať, teda ten zmluvný rámec, ktorý je pre spotrebiteľa kľúčový v otázke splnenia dlhu. Aj napriek tomu, že nastal obrat v požiadavke na podstatnú náležitosť v obsahu právnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch, to však nemôže nič zmeniť na tom, že všetky zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené do 30.04.2018 majú obligatórne obsahovať splátku v štruktúrovanej podobe. Uvedený záver možno podporiť napríklad aj poukazom na Uznesenie NS ČR z dňa 6.3.2007, sp.zn. 28 Cdo 304/2007, z

ktorého vyplýva, že platnosť právneho úkonu sa posudzuje podľa predpisov platných a účinných v dobe urobenia právneho úkonu. K odstráneniu následkov neplatnosti ustanovenej v § 39 Občianskeho zákonníka nemôže viesť ani okolnosť, že neskôr došlo k zmene alebo zrušeniu právneho predpisu, s ktorým bol právny úkon v rozpore. Je pojmovo celkom vylúčené, aby neskorší právny predpis spájal vznik právnych vzťahov s absolútne neplatným právnym úkonom a poskytoval takýmto právnym vzťahom ochranu. V ostatnom sa žalovaný pridržiava vyjadrenia k uvedenej náležitosti v tom zmysle, že má za to, že požiadavka zákona splnená nebola a aj pre absenciu rozdelenia splátky je potrebné považovať úver vyplývajúci zo spornej Zmluvy za bezúročný a bezpoplatkov. Žalovaný absenciu uvedenej podstatnej náležitosti nenamietal, preto sa k vyjadreniu žalobcu v tejto časti nepovažuje za potrebné vyjadriť. Žalobca nepreukázal splnenie informačnej povinnosti vo vzťahu k žalovanému. Smernica 2008/48/ES, ale i zákon o spotrebiteľských úveroch č.129/2010 Z. z. v ustanovení § 4 ods. 1 už v predzmluvnej fáze, v ktorej spotrebiteľ prejavuje záujem o úverový produkt veriteľa, ukladá veriteľovi povinnosť poskytnúť spotrebiteľovi v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy najmä opis hlavných vlastností ponúkaného úverového produktu spolu s dobou, počas ktorej je veriteľ viazaný obsahom uvedenej ponuky. Informačná povinnosť má umožniť spotrebiteľovi prijať pri uzatvorení úveru informované rozhodnutie. Zákonnú povinnosť veriteľ splní prostredníctvom formuláru, v listinnej podobe, uvedený v prílohe ZSÚ č. 3 a č. 4 alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom spotrebiteľovi. Účelom formuláru je sprehľadniť podmienky získania úveru tak, aby tieto podmienky boli spotrebiteľovi známe ešte pred uzatvorením samotnej zmluvy. Z toho dôvodu je aj zákonodarcom stanovená presná štruktúra a forma formuláru, v ktorom je veriteľ povinný uvádzať jednoznačné, prehľadné, nezavádzajúce informácie. Z rozhodovacej praxe SD EÚ vyplýva, že vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či v prejednávanej veci boli spotrebiteľovi oznámené všetky skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Rozhodujúcimi pri tomto posúdení sú jednak otázka, či sú tieto základné podmienky vypracované jasne a zrozumiteľne s poukazom na Rozhodnutie SD EÚ z dňa 9. 7.2015, sp. zn. C 348/14, Maria Bucura c/a SC Bancpost SA, alebo aj Rozhodnutie SD EÚ z dňa 21.4.2016, sp. zn. C-377/14, Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová c/a FINWAY a.s.. Ako príklad uviedol rozhodnutie Najvyššieho súdu SR dňa 26. 08. 2015, sp. zn. 6Sžo/61/2014 vyplýva, že pokiaľ veriteľ neinformoval pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to ani v zmluve o spotrebiteľskom úvere, jednoznačne, určito a jasne o podstatných podmienkach zmluvy, také konanie značne obmedzuje spotrebiteľa v schopnosti urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by pri dostatku informácii neurobil. Neinformovanie spotrebiteľa veriteľom NS SR už v skoršom rozhodnutí z dňa 16. 04. 2014, sp. zn. 2Sžo/29/2013 klasifikoval ako konanie v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý tak mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - k poskytnutiu úveru, ktoré konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje v zmysle § 7 zákona č. 250/2007 Z.z. Uvedeným konaním sa veriteľ dopustil porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z § 7 ods. 1, ods. 2, písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z.z.. Žalobca nepreukázal splnenie zákonnej povinnosti a to preverovanie príjmov a výdavkov žalovanej v štádiu pred poskytnutím spotrebiteľského úveru. Pri získaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Konaním s odbornou starostlivosťou nie je uvedenie príjmu spotrebiteľa bez jeho preukázania a bez požadovania preukázania nákladov spotrebiteľa na živobytie a prípadných záväzkov ovplyvňujúcich jeho bonitu. Ako príklad uviedol rozhodnutie KS Prešov zo dňa 1.6.2017, sp. zn. 3Co/25/2017, Rozsudok KS v Prešove zo dňa 27.10. 2016, sp.zn. 6Co/171/2016, Rozsudok KS v Prešove zo dňa 24.01.2013 č.k. 7Co/134/2012 zo dňa 24.01.2013, porovnaj aj Nejvyšší správní soud 01.04. 2015 č.j. 1As 30/2015-39 alebo aj ÚS ČR zo dňa 5.3.2019, TZ 26/2019. Podľa NBS ukazovateľom schopnosti klienta splácať úver ukazovateľ finančnej rezervy domácnosti klienta, ktorý zohľadňuje príjmy domácnosti, bežné životné náklady typické pre domácnosť žiadateľa o úver (najmä výdavky na bývanie, energie, telekomunikačné služby, poistenie, výdavky osobnej spotreby, výdavky na starostlivosť o deti, výdavky stanovené zákonnými požiadavkami a pod.) a výdavky domácnosti vyplývajúce zo všetkých jej finančných záväzkov vrátane novo poskytovaného úveru. Odporúčanie NBS č. 1/2014 zo 7. Októbra 2014 v oblasti politiky obozretnosti na makroúrovni k rizikám spojeným s vývojom na trhu retailových úverov.

12. Žalobca podľa názoru právneho zástupcu žalobcu nepreukázal uzatvorenie riadnej poisťnej zmluvy so žalovaným, ako ani písomný návrh poisťnej zmluvy. Rovnako nepreukázal, že by uzatvorenie bolo dobrovoľné, nakoľko žalovaný poukázal na to, že zmluva bola vyplňaná elektronickými prostriedkami. Ak je poisťná zmluva uzatvorená v priamej súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, je dôvodné pokiaľ ide o výpočet RPMN tiež celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom, vyriešiť otázku, či takto uzatvorené poisťné bolo skutočne vôľou spotrebiteľa a to s poukazom na § 2 písm. g) ZSÚ.13. Súhlas ako prejav vôle spotrebiteľa s uzatvorením poisťného musí byť jasne, určito, zrozumiteľne a jednoznačne vyjadrený a v neposlednom rade, musí byť veriteľom riadne preukázaný (napríklad rozhodnutie KS Trenčín z dňa 30. 03. 2016, sp. zn. 6Co/261/2015) v opačnom prípade je rozhodovacia prax je jednotná v tom, že potom bez ďalšieho musí byť plnenie poskytnuté spotrebiteľom v súvislosti s poisťnou zmluvou započítané nie len do RPMN, ale i do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Nie spotrebiteľ má totiž dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaní, resp. že nemohol odoprieť uzatvorenie takej zmluvy, aby získal úver, ale naopak, dodávateľa zaťažuje bremeno presvedčivo preukázať individuálne vyjednanie, teda skutočnosť, že spotrebiteľovi bola daná možnosť odmietnuť uzatvorenie poisťnej zmluvy (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Poukazuje na rozhodnutie rozhodnutie KS Trenčín zo dňa 25. 04. 2017, sp. zn. 6Co/86/2017. Nemožno opomínať fakt, že rovnako je potrebné, aby bolo spoľahlivo preukázané, že bola uzatvorená konkrétna písomná poisťná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pozri bližšie napríklad rozhodnutie OS Trnava zo dňa 09.04.2015, sp. zn. 27C/164/2014.

13. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že Ustanovenie § 9 ods. 1 a 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch taxatívne stanovuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Sankcia neplatnosti by totiž neprimerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške. Zákon o spotrebiteľských úveroch namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že ak zmluva neobsahuje presne vymedzené náležitosti konkretizované v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch)... „Krajský súd Trnava sp.zn.: 24Co/707/2015 zo dňa 15. 06. 2016, Krajský súd Trnava sp.zn.: 24Co/151/2015 zo dňa 16.12.2015, Krajský súd Trnava sp.zn.: 24Co/696/2014 zo dňa 23.09.2015, Krajský súd Trnava sp.zn.: 24Co/431/2014 zo dňa 15.04.2015, Krajský súd Trnava sp.zn.: 9Co/94/2013 zo dňa 10.12.2013, Krajský súd Prešov sp.zn.: 21Co/301/2014 zo dňa 27.10.2015, Krajský súd Trnava sp.zn.: 10Co/38/2016 zo dňa 18.01.2017, Krajský súd Trnava sp.zn.: 9Co/399/2012 zo dňa 23.07.2013, Krajský súd Prešov sp.zn.: 3Co/200/2016 zo dňa 30.01.2018.“ Občiansky zákonník taxatívne vymedzuje prípady bezdôvodného obohatenia je potrebné v tejto súvislosti subsumovať stav pod konkrétnu skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že v prípade žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia spravidla nemožno dospieť k meritórному záveru o dôvodnosti či nedôvodnosti žaloby bez toho, aby sa zo skutkového hľadiska ujasnilo, o ktorú z viacerých zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia ide.“ (por. nález Ústavného súdu SR z 2. marca 2016, sp. zn. II. ÚS 620/2015-94). V zmysle Nálezu Ústavného súdu SR z 26. apríla 2013, č.k. IV. ÚS 554/2012-35 posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. O neplatnosti právnych úkonov rozhodujú výlučne všeobecné súdy podľa podmienok a kritérií, ktorá ustanovuje zákon. Žiaden zákon nemôže nahrádzať a meniť právomoc všeobecných súdov v občianskoprávných veciach (čl. 141 ods. 2 a čl. 142 ods. 1 ústavy) bez toho, aby sa zmenila ústava a Občiansky súdny poriadok. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. PL. ÚS 16/95 zo dňa 24. mája 1995, zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čiastka 43, pod č. 126/1995). Pokiaľ súd zmluvu posúdi ako bezúročnú a bez poplatkov v dôsledku neurčitosti, resp. vadnosti niektorej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere - pôjde o skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia z (častočne) neplatného právneho úkonu. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi niektorej z náležitostí vymenovaných v ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Neurčitosť niektorej z vyššie uvedených náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. Krajský súd Žilina, sp.zn.: 11Co/169/2015 zo

dňa 18.05.2015, obdobne k dôsledkom väd zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj Krajský súd Trenčín, sp.zn.: 19Co/33/2016 zo dňa 26.01.2017, Krajský súd Žilina, sp.zn.: 11Co/179/2015 zo dňa 18. 05. 2015, Krajský súd Prešov, sp.zn.: 7Co/180/2016 zo dňa 27.02.2017.

14.Súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a v zmysle žaloby vydal platobný rozkaz č.k. 5Csp/195/2018-43 zo dňa 22.01.2019, voči ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor, a preto uznesením č.k. 5Csp/195/2018-74 zo dňa 11.03.2019 bol platobný rozkaz zrušený.

15.Súd vo veci pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý neospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní písomným podaním doručeným súdu dňa 12.08.2019.

16.Súd in re vykonal dokazovanie prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1444789 zo dňa 25.07.2014, Prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou upomienkou s doručenkou, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a zistil nasledovný skutkový stav:

17.Dňa 25.07.2014 uzatvoril žalovaný, ako fyzická osoba (klient) so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1100,-Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 48 mesačných splátkach po 32,67 Eur bez poistenia, s poistením vo výške 33,62 Eur. Fixná ročná úroková sadzba 20,30 %, ročná percentuálna miera nákladov 20,29 %, priemerná hodnota RPMN 49,67 %, celková výška nákladov 468,16 Eur, dátum prvej splátky 20.08.2014 a dátum konečnej splatnosti 7/2018, mesačná splatnosť k 20. dňu v mesiaci. (č.l. 22-27 spisu)

18.Predžalobnou upomienkou zo dňa 30.12.2015 právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s vyzval žalovaného na úhradu dlhu v zmysle zmluvy uzatvorenej dňa 25.07.2014, pričom nedoplatok v tom čase na splátkach predstavoval in summa 110,94 Eur, ktorá mala byť uhradená bezodkladne na účet vedený vo VÚB, a.s.. Upomienka inkorporovala zároveň upozornenie, že ak do 05.02.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2015, bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. (č.l. 28) Predmetná výzva bola doručená žalovanému dňa 15.01.2016, čo preukazuje právnym predchodcom doložená kópia doručanky. (č.l. 29 spisu)

19.Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. požiadala žalovaného o úhradu dlhu v celkovej výške 834,94 Eur, pričom istina úveru predstavovala sumu 824,31 Eur. (č.l. 30 spisu)

20.Z obsahu Notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017 má súd za preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla na základe rozdelenia zlúčením, s tým, že jej právnymi nástupcami sa stali spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom: Mlynské nivy 1, 929 90 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 31 320 155 a VÚV Leasing, a.s., Mlynské nivy 1, 929 90 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 31 318 04 a zároveň sa dohodlo, že v prípade ak ide o produkt Qcar prevzala všetky práva a povinnosti z existujúcich právnych vzťahov spoločnosť VÚB Leasing, a.s., pokiaľ ide o produkt Triangel - splátkový predaj, prevzala všetky práva a povinnosti z existujúcich právnych vzťahov spoločnosť VÚB Leasing, a.s. a pokiaľ ide o prevádzkovanie ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti, právnym nástupcom je VÚB, a.s. (č.l. 4-12 spisu)

21.Z prehľadu splátok a úhrad má súd za preukázané, že splátku na základe ktorej došlo k okamžitému zosplateniu žalovaný uhradil dňa 19.10.2015 vo výške 33,62 Eur, ako aj v mesiaci september 2015 2 x splátku vo výške 33,62 Eur, a teda nebol v omeškaní so zaplatením uvedenej splátky za obdobie 10/2015 (žalovaný nebol na základe vide infra v omeškaní so splátkou za október 2015 dlhšie ako 3 mesiace) Žalovaný plnil riadne splátku, a preto je nutné považovať toto zosplatenie za neúčinné. In summa žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu uhradila sumu 1303,78 Eur. (č.l. 18-21 spisu)

22.JUDr. Ján Šoltés oznámil listom zo dňa 22.03.2019, doručeným súdu dňa 03.04.2019 prevzatie zastúpenia a oznámil zmenu účastníka konania na strane žalobcu a súhlas so vstupom do konania. Uviedol, že vzhľadom na postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto súdnom konaní na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., týmto v zmysle § 80 ods. 1 CSP navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníka konania tak, aby namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila do

konania obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, pričom na podanej žalobe v celom rozsahu trval. (č.l. 87 spisu) Doručovanie postúpenia žalovanému preukázal žalobca podacím hárkom doloženým do spisu č. EPH 156923750. (č.l. 88 spisu) Zároveň súdu doručil aj Prílohu č. 3 označenú ako Identifikácia prípadu, na ktorý sa rámcová zmluva o postúpení pohľadávok vzťahuje, z ktorej eklatantne vyplýva, že inkorporuje pohľadávku žalovaného in hoc casu vo výške 161,43 Eur. (č.l. 89 spisu) K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občiansky zákonník ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

23.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24.Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej zák. č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa; spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25.Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26.Z §11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa

27.Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy:

- 1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
- 2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.
- 3) nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28.Podľa § 54 ods. 1 Občiansky zákonník, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29.Podľa ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občiansky zákonník, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

30.Podľa § 53 ods. 9 Občiansky zákonník, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31.Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodný zákonník, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojedanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

32.Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

33.Podľa § 517 ods. 2 . Občiansky zákonník, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34.V zmysle § 3 nariadenia je výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35.Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

36.Ustanovenie § 53 OZ, sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

37.In hoc casu ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. OZ, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

38.Úverová zmluva je z pohľadu právnej kvalifikácie zmluvou uzavretou v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je tak nevyhnutné posudzovať aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv.

absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

39.Z vykonaného dokazovania má súd za to, že Consumer Finance Holding a.s. a žalovaný uzavreli dňa 25.07.2014 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1100 Eur, ktoré žalovaný mal splatiť v pravidelných 48 mesačných splátkach vo výške 32,67 Eur mesačne bez poistenia, s poistením mesačnú splátku 33,62 Eur. Fixná ročná úroková sadzba je zmluve uvedená vo výške 20,30 % p.a., RPMN 20,29 % p.a., priemerná RPMN 49,67 % p.a., celková výška nákladov v sume 468,16 Eur, celková čiastka v sume 1568,16 Eur. Dátum prvej splátky bol stanovený na deň 20.08.2014. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 28.02.2016.

40.Súd sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 20,30 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 5 rokov v mesiaci júl 2014 činil úrok 12,63 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

41.Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

42.V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 20,29 %, podľa prepočtu RPMN bola určená správne, pokiaľ by spotrebiteľ hradil úver v mesačných splátkach bez poistenia, hoc est RPMN nezohľadňovalo splátku s poistením. Pri splátke s poistením RPMN by mala byť správne vo výške 22,24 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 1100 Eur, výšky mesačnej splátky úveru 32,67 Eur bez poistenia, resp. aj s poistením v sume 33,62 Eur, pri ich počte 48. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to ex tunc.

43.Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané, ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a pod. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údaja vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysle uvedeného zákon, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

44.V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi obsahuje nezodpovedajúce údaje o výške RPMN.

45.Dôsledkom nesprávneho uvedenia RPMN, je nutné v zmysle ustanovenia § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy považovať predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

46. Žalobca uviedol žalovaného do omylu tým, že údaj o úvere RPMN vyjadril označením 20,29 %, čo nezohľadňuje mesačnú splátku s poistením. Judikatúra takéto praktiky spája s omylom v podstatnej veci (porov. rozsudok NS SR 1Sžo 106/2007) „Uvedením nepravdivého údaju o výške ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), došlo k uvedeniu nepravdivého údaju o úrovni nákupných podmienok týkajúcich sa leasingových zmlúv a tým aj ku klamaniu spotrebiteľa“.

47. Uvedenie nesprávneho údaju RPMN je klamaním spotrebiteľa a niet dôvodu priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie ktoré predpokladá zákon pri neuvedení RPMN v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľskom úvere.

48. Súd pri skúmaní obsahových náležitostí zmluvy zistil, že v zmluve nie je v zmysle § 9 ods. 1 písm. j) správnej výške uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve sa uvádza výška úveru 1100,-Eur a celková výška nákladov, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v sume 468,16 Eur, celková čiastka v sume 1568,16 Eur. Po vykonaní výpočtu 48 splátok x splátky v sume 33,62 Eur mesačne s poistením súd dospel k celkovej sume 1613,76 Eur, teda k vyššej sume ako je uvedené v úverovej zmluve. Opäť celková čiastka a celkové náklady spotrebiteľa nezohľadňujú splátku s poistením, ale bez neho.

49. Na základe vide infra súd konštatuje, že pokiaľ chýba, alebo je uvedená nesprávne v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo i len jedna zákonom stanovená náležitosť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1100,-Eur, z ktorého zaplatil 1303,78 Eur, na základe čoho súd žalobu zamietol.

50. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení s poukazom na to, že žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, hoc est vo výške 100 %.

56. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

57. Podľa § 166 ods. 2 CSP, ak sa v žalobe uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd konania spojil, súd môže niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

58. Žalovaný vzájomnou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. I keď tento nárok odvodzuje od rovnakej úverovej zmluvy ako žalobca žalobou uplatnený nárok na zaplatenie zostatku nesplateného úveru s príslušenstvom, žalovaný svoj nárok uplatňuje proti Všeobecnej úverovej banke, a.s. V predmetnom konaní však došlo k zmene strany sporu na strane žalobcu. Žaloba žalobcu a vzájomná žaloba žalovaného tak síce vykazujú určitú skutkovú súvislosť, nejde však o

veci, ktoré sa týkajú tých istých strán. Preto súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením rozhodol o vylúčení vzájomnej žaloby žalovaného na samostatné konanie.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkázaním pohľadávky,
- c) predajom hnuteľných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.